

РЕШЕНИЕ

№ 25955

гр. София, 26.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 27.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9337** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. с чл. 220, ал. 1 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], подадена чрез адв. Ж., срещу решение рег. № 32-240773/06.08.2025 г. на директора на Териториална дирекция (ТД) Митница Б. в Агенция „Митници“ при Министерство на финансите, с което се коригира тарифният код на стоките, посочен в митническа декларация (МД) MRN 23BG001007058133R5 от 09.08.2023 г., и са установени публични задължения за досъбиране, както следва: за мито - 3000,92 лв. и ДДС - 600,18 лв., като са начислени и лихви за забава на основание чл. 114 от Регламент (ЕС) № 952/2013, във вр. с чл. 59, ал. 2 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС).

Жалбоподателят оспорва административния акт като незаконосъобразен и моли за отмяната му в цялост. Отрича изготвената експертиза от Централната митническа лаборатория /ЦМЛ/ № 30_18.10.2023/17.06.2025 г. както и извода от нея, че процесната стока е претърпяла допълнителна обработка – текстуриране. Твърди, че неправилно е съхранявана мазнината, нарушена е целостта на опаковката, в която се съхранява и че изследването е направено след изтичане на срока ѝ на годност. Твърди се, че неправилно е променен заявения тарифен код 1511, посочен в митническата декларация на нов код 1517 /1517 9099 90/ за стоката, посочена като „палмово масло“. Визира се, че за да се промени кода на внесената стока - ответникът се е позовал на изготвената експертиза от Централната митническа лаборатория /ЦМЛ/ № 30_18.10.2023/17.06.2025 г. по отношение на която се оспорват констатациите като формални, по метод, който не е валидиран /с пенетрометър/ и съответно лаборатория, която не е акредитирана за това изследване. Счита, че разработената Работна аналитична процедура /РАП/ 66 от ЦМЛ,

може да установи само твърдостта на изследваната мазнина, но не и че процесната стока е шортънинг. Сочи, че с оглед решение на СЕС по дело № С - 292/2022 г., митническата лаборатория може да разработва своя процедура за изследване, но в случай на оспорване, националната юрисдикция трябва да провери дали разработената методология за изследване е годна да докаже резултат, който съответства на посочения от митницата тарифен номер от КН, т. е. дали разработената методология може да докаже твърдението, че процесната стока е шортънинг. Позовава се на анализен сертификат и здравен сертификат, от който ставало ясно, че стоката е рафинирано, избелено и дезодорирано палмово масло и няма данни, стоката да е претърпяла „текстуриране“. По тези съображения се иска отмяна на оспореното решение с присъждане на разноските по делото.

Ответникът - директор на ТД Митница Б. на Агенция „Митници“, чрез юрисконсулт Т.- К., оспорва жалба и моли за отхвърлянето ѝ. Подробни съображения излага в писмено становище от 23.10.2025 г. /л. 126/, както и в писмени бележки от 02.06.2026 г. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение поискано от оспорващото дружество.

Административен съд София-град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 09.08.2023 г. жалбоподателят „Милки Груп Био“ ЕАД е декларирал с митническа декларация за допускане за свободно обращение с MRN № 23BG001007058133R5 стока с описание „RBD IFFCO HQPO 3639 палмова мазнина в разфасовки от 20 кг. – 22 660 кг.“. За стоката е деклариран код по КН/ТАРИК 1511 90 99 00 и произход М.. Декларираната митническа стойност е в размер на 42 870,24 лв.

Към митническата декларация са представени търговска фактура № 37667810 от 25.06.2023 г. /л. 72/, издадена от производителя FGV IFFCO SDN BHD, М., опаковъчен лист /л.73/, анализен сертификат /л. 74/, здравен сертификат № FSQD 0858832 от 23.06.2023 г. /л.75/, издаден от компетентните здравни власти, както и коносамент №[ЕИК] /л.85/. В декларацията е посочено, че жалбоподателят е представяван пряко по смисъла на чл. 18, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 от „Мирамар“ ЕООД.

При извършената на основание чл. 188, б. „а“ от Регламент (ЕС) № 952/2013 документална проверка на представените документи и декларираните данни не са установени несъответствия. За целите на проверката на тарифното класиране на стоката и на основание чл. 188, б. „г“ от същия регламент от декларираната стока са взети проби за анализ. Пробовземането е извършено от служител на „Еврокарго“ ЕООД в присъствието на митнически служител и на представител на декларатора. За извършените действия са съставени Акт № 2-758А от 10.08.2023 г. /л. 96/ за вземане и разработване на средна проба и Протокол за вземане на проба № 81/10.08.2023 г. /л. 97/. Представителят на жалбоподателя е удостоверил с подписа си присъствието си при вземането на пробите и липсата на възражения относно начина на вземане, количеството, маркировката и осигуряването на пробите.

Пробите са изпратени за анализ в Централната митническа лаборатория със заявка за анализ № 81/10.08.2023 г. /л. 98/.

Междувременно стоката е била вдигната по реда на чл. 194, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като за нея са били взети под отчет и заплатени държавни вземания съобразно декларирания тарифен код. Определено и заплатено е вносно мито в размер на 3 858,32 лв. при митническа ставка 9 %, както и ДДС при внос в размер на 9 511,01 лв.

От административната преписка се установява още, че при предходни доставки на стоки със същото търговско наименование, производител и декларирано тарифно класиране са били

извършвани лабораторни изследвания, при които е било прието, че стоките следва да бъдат класирани в различен тарифен код. С оглед на това и поради възникнали съмнения относно коректността на декларираното тарифно класиране, с писмо рег. № 32-508701/09.08.2023 г. /л.90/ от дружеството е изискано предоставяне на обезпечение по реда на чл. 89, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 в размер на 3 601,10 лв., представляващ разликата между заплатените публични задължения и тези, които биха възникнали при евентуална промяна на тарифния код. Изисканото обезпечение е предоставено чрез депозит по сметка на ТД Митница Б. на 10.08.2023 г.

Резултатите от извършеното лабораторно изследване са обективирани в Митническа лабораторна експертиза № 30_18.10.2023/17.06.2025 г. /л. 59/, изготвена от Централната митническа лаборатория. В заключителната част на експертизата е посочено, че въз основа на получените резултати и извършената експертна оценка изследваната проба от стока с описание „RBD Palm Oil IFFCO HQPO 3639“ представлява палмов шортънинг – препарат, съставен от рафинирано палмово масло, химически непроменено, но получен чрез допълнителна обработка за модификация на кристалната структура, определена като текстуриране.

Във връзка с резултатите от лабораторното изследване директорът на Дирекция „Митническа дейност и методология“ при ЦМУ е изготвил становище рег. № 32-187753/20.06.2025 г. /л. 56/ относно тарифното класиране на стоката. В становището е прието, че изследваният продукт представлява хранителен препарат, съставен изцяло от рафинирано, избелено и дезодорирано палмово масло, което е претърпяло обработка за модификация на кристалната структура с цел постигане на определена консистенция и технологични характеристики. Посочено е, че полученият продукт представлява пластична маслена маса с гладка текстура и без разслагане, която се отличава от външния вид на обикновеното рафинирано палмово масло.

В становището подробно са обсъдени приложимите правила за тарифно класиране съгласно Комбинираната номенклатура и Обяснителните бележки към Хармонизираната система. Прието е, че продуктите тип „shortening“, получени чрез текстуриране на масла или мазнини, попадат в обхвата на позиция 1517 от КН. Посочено е, че стоката не може да бъде класирана в позиция 1511 от КН, тъй като тази позиция обхваща единствено палмово масло и неговите фракции, които не са претърпели обработка извън обичайното рафиниране. Изложени са съображения, че извършеното текстуриране представлява допълнителна технологична обработка, която променя кристалната структура и консистенцията на продукта и го извежда извън обхвата на позиция 1511.

В становището е посочено още, че тези изводи съответстват на практиката на Съда на Европейския съюз, включително Решение по дело C-292/22, както и на практиката на Върховния административен съд относно класирането на идентични стоки.

Въз основа на извършените лабораторни изследвания и изготвеното становище е прието, че правилното тарифно класиране на стоката е в код по КН/ТАРИК 1517 90 99 90, а не в деклариания код 1511 90 99 00.

Констатациите на митническите органи са съобщени на жалбоподателя със съобщение по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 с рег. № 32-199781/01.07.2025 г. /л. 52/, с което на дружеството е предоставена възможност в 30-дневен срок да изрази становище преди постановяване на неблагоприятен административен акт. Към съобщението е приложено и копие от митническата лабораторна експертиза. Съобщението е връчено на дружеството на 03.07.2025 г., като в предоставения срок не е постъпило становище или възражение.

След приключване на административното производство директорът на ТД Митница Б. е издал оспореното в настоящото производство решение, с което е приел, че декларианият тарифен код е неправилен и е определил за стоката код по КН/ТАРИК 1517 90 99 90. В резултат на промяната е определено вносно митническо задължение в размер на 6 859,24 лв. и задължение за ДДС при

внос в размер на 10 111,19 лв. След приспадане на вече заплатените суми е установено задължение за досъбиране на мито в размер на 3 000,92 лв. и на ДДС при внос в размер на 600,18 лв., ведно със законната лихва.

Решението е връчено, на представител на дружеството на 12.08.2025 г., видно от представено по делото копие на известие за доставяне на л. 45.

С жалба от 26.08.2025 г., подадена чрез административния орган, М. ГРУП БИО ЕАД е оспорило административния акт по съдебен ред, във връзка с което е образувано настоящото съдебно производство.

По делото е приобщена административната преписка, представени са писмени доказателства, като тези на чужд на език са придружени с превод на български език – депозиращи с молба на оспорващия от 27.05.2026 г. – л. 360-380.

При така установената фактическа обстановка съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, от активно легитимирано лице срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт съгласно чл. 220, ал. 2 от ЗМ. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

По силата на чл. 168 АПК, извършвайки контрол за законосъобразност на обжалвания акт, съдът не се ограничава с основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените доказателства да провери законосъобразността на оспорения акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Съгласно чл. 84, ал. 1 от ЗМ за целите на прилагане на чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 след вдигане на стоките митническите органи имат право да извършат последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и на придружаващите документи. Редът е регламентиран в чл. 84а и сл. от ЗМ. Съгласно чл. 84а, ал. 2 от ЗМ при последващия контрол се извършва проверка за законосъобразността на действията на проверяваното лице при прилагането на съответните режими, процедури и мерки на търговската политика, както и за изпълнение на задълженията му за заплащане на публичните държавни вземания, събирани от митническите органи. Проверката обхваща стоките, складовите наличности, счетоводните записи, търговската, счетоводната и друга документация на проверяваното лице, която е от значение за конкретния случай (чл. 84а, ал. 4 от ЗМ).

На основание чл. 101, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент (ЕС) № 952/2013), вр. чл. 87, § от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. с чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013, вр. чл. 19, ал. 7 от ЗМ, вр. чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ компетентен да се произнесе при извършен последващ контрол е митнически орган в териториалната структура на Агенция „Митници“, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. В случая оспореният административен акт е издаден от И. Д. - директор на ТД Митница Б., поради което съдът приема, че е спазена материалната и териториална компетентност.

Решението е постановено в писмена форма, съдържа фактически и правни основания за издаването му и отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК.

В хода на административното производство не се установяват съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяната на акта. Преди постановяване на решението административният орган е изпълнил задължението си по чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013, като е уведомил дружеството за мотивите, въз основа на които възнамерява да постанови неблагоприятен за него акт, предоставил му е възможност да изрази становище и е приложил относимите доказателства, включително митническата лабораторна

експертиза. Безспорно е установено по делото, че съобщението е връчено на жалбоподателя на 03.07.2025 г., като в предоставения му срок не е постъпило възражение срещу констатациите на митническите органи. Следователно правото на участие на адресата в административното производство е било надлежно гарантирано.

Спорът между страните е съсредоточен върху правилността на извършеното тарифно класиране на процесната стока и по-конкретно дали същата следва да бъде класирана в декларирания код по КН 1511 90 99 00 или в определения от митническите органи код по КН/ТАРИК 1517 90 99 90.

Съгласно трайната практика на Съда на Европейския съюз, за да се гарантират принципите на правната сигурност и еднаквото прилагане на митническото законодателство, решаващият критерий за тарифното класиране на стоките следва по правило да се търси в техните обективни характеристики и свойства към момента на вноса, определени в текста на съответните тарифни позиции и в забележките към разделите и главите на Комбинираната номенклатура. Предназначението на стоката може да бъде критерий за класиране само когато е присъщо на продукта и може да бъде установено въз основа на неговите обективни характеристики и свойства.

Тарифното класиране на стоките се извършва въз основа на Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура, които съставляват неразделна част от нея. Съгласно Правило 1 класирането се определя преди всичко съобразно текста на позициите и забележките към разделите и главите. Съгласно Правило 6 класирането между подпозициите на една и съща позиция се извършва съобразно текста на тези подпозиции и на относимите забележки.

В случая административният орган е приел, че внесената стока не представлява обикновено палмово масло по смисъла на позиция 1511 от КН, а хранителен препарат от палмова мазнина, претърпял допълнителна обработка чрез текстуриране, поради което попада в обхвата на позиция 1517 от КН.

Този извод се основава на резултатите от Митническа лабораторна експертиза № 30_18.10.2023/17.06.2025 г. /л. 59/, съгласно която изследваната проба представлява палмов шортънинг – препарат, съставен от рафинирано палмово масло, химически непроменено, но получен чрез допълнителна обработка за модификация на кристалната структура, определена като текстуриране. В експертизата е установено, че продуктът представлява пластична до твърда маслена маса с хомогенна структура и гладка кремообразна текстура, термично стабилна и без разслояване при стайна температура.

Съдът намира, че заключенията в Митническа лабораторна експертиза № 30_18.10.2023/17.06.2025 г. представляват годно доказателствено средство за установяване на обективните характеристики на стоката към момента на вноса. Експертизата е изготвена от специализиран орган в рамките на предоставените му със закона правомощия, съдържа описание на извършените изследвания, установените физични характеристики на продукта и мотивирана експертна оценка относно значението на тези характеристики за тарифното класиране. Изводите в нея са последователни, вътрешно непротиворечиви и кореспондират с останалите доказателства по административната преписка, включително със становището на Дирекция „Митническа дейност и методология“ и приложимите Обяснителни бележки към Хармонизираната система.

Обстоятелството, че по делото не е изслушана съдебна експертиза, не препятства формирането на извод относно обективните характеристики на стоката. Съгласно принципа на свободната преценка на доказателствата съдът следва да оцени всички събрани по делото доказателства в тяхната съвкупност. В случая заключението на митническата лаборатория е част от административната преписка и представлява годно доказателствено средство, като доказателствената му стойност не е разколебана от

други доказателства по делото.

Също така следва да се отбележи, че с протоколно определение от 02.12.2025 г. съдът допусна изготвянето на съдебно-химична експертиза със задачи формулирани в жалбата на лист 6 и 7 от делото. След внасяне на депозита за вещо лице е назначена д-р Т. Ю. С.-И. /протоколно определение от 10.02.2026 г./.

От жалбоподателя обаче в молба от 19.02.2026 г. е заявено искане за отвод на вещото лице Т. С.. В тази връзка съдът с протоколно определение от 27.05.2026 г. остави без уважение искането на оспорващото дружество за отвод на експерта. При действието на чл. 196, ал. 1 от ГПК за вещите лица са приложими ограниченията за участие в съдебното производство по чл. 22, ал. 1 от ГПК, а обстоятелството, че експертът е страна по гражданско дело за разрешаване на правен спор с насрещната страна, тоест страна в настоящото съдебно производство, в която е назначен за вещо лице е неотнормимо към основанията за отстраняване по чл. 22, ал. 1 от ГПК. Предявеният от страната иск за непозволено увреждане срещу експерта за вреди от негово заключение по друго дело непоражда непременно основателно съмнение за неговата безпристрастност. В случая възниква съмнение относно добросъвестното упражняване на процесуални права от страна на жалбоподателя в съответствие с вменените му задължения по чл. 3 от ГПК. От друга страна завеждането на искове от страна на „Милки груп био“ ЕАД срещу вещото лице Т. С. не е прецедент, а трайна тенденция и по други съдебни дела с идентичен предмет на спора, срещу други вещи лица, чиито експертни заключения не са в посока обслужваща интересите на дружеството. По абсолютно идентични казуси между същите страни (дали стоката „палмово масло“ е претърпяла и друга обработка, различна от рафинирането) съществува многобройна съдебна практика, вкл. касационни съдебни решения, основаващи се на изготвени от вещи лица, със специалност „химия“ експертни заключения. В случая експертът е включен в списъка на вещите лица и разполага с необходимата професионална квалификация, за да отговори на поставените от съда въпроси и за съда не съществуват обстоятелства, които да пораздат основателно съмнение в безпристрастността му, в това му качеството, само поради факта, че недоволен от заключенията му по други дела дружество е приело да го дискредитира, посредством предявяване на иски молби. По делото не са били и налични обективни данни за некомпетентност на вещото лице.

Наред с горното, съдът в проведеното съдебно заседание на 27.05.2026 г. е указал на страните, че с оглед решението на СЕС от 21.09.2023 г. по преюдициално дело № С-70/2021 г. и по-конкретно изведеното в мотивите в точка 68 и точка 69, във връзка с първи въпрос, трето тире от диспозитива, че митническите органи са тези, които прилагат митническо законодателство, а съдът не е инстанция по същество и не може за пръв път да приложи ново основание, т.е. в случая съдът упражнява само контрол за законосъобразност на оспореното решение по смисъла на чл. 168 АПК без да въвежда нови правни положения свързани с митническото законодателство.

Наред с това и предвид изрично заявеното в молбата от 19.02.2026 г. –л. 306, че в случай че съдът не уважи молбата за отвод на вещото лице С. и го остави същото да работи по съдебно-химичната експертиза, то дружеството оттегля искането си за съдебно-химична експертиза и моли внесения депозит да бъде върнат по сметка на дружеството, тъй като последното няма да плаща за лице, което съди за нанесени от него вреди, то настоящият състав отмени протоколно определение от 02.12.2025 г., с което е допуснал изготвяне на съдебно-химична експертиза и разпреди да бъде

възстановена по посочената на лист 306 от делото банкова сметка сумата, внесена от дружеството като депозит във връзка с допусната от съда експертиза, която е била на стойност 600,00 лева или в размер на 306,78 евро.

Неоснователни са и възраженията на жалбоподателя относно начина на съхранение на пробата и извършването на изследването след изтичане срока на годност на продукта. Следва да се отбележи и че по делото не са ангажирани доказателства, от които да се установява, че в периода между вземането на пробата и извършването на лабораторното изследване са настъпили промени в нейния състав или физични характеристики, които да компрометират резултатите от анализа. Не се установява нарушаване на целостта на опаковката, подмяна на пробата или неспазване на установените правила за съхранение. Само по себе си изтичането на по-продължителен период от време между пробовземането и изследването не води автоматично до негодност на доказателствения резултат, доколкото липсват конкретни данни, че това е оказало влияние върху установените характеристики на продукта.

От доказателствата по делото се установява, че пробата е взета по надлежния ред още на 10.08.2023 г., непосредствено след приемането на митническата декларация, като действията по пробовземането са документирани с акт и протокол. Жалбоподателят не е оспорил редовността на пробовземането в административната фаза, нито е представил доказателства, че пробата е била компрометирана, подменена или съхранявана при условия, които биха могли да променят нейните съществени характеристики. Само по себе си обстоятелството, че лабораторното изследване е извършено на по-късен етап, не е достатъчно да обоснове извод за недостоверност на резултатите, още повече че не са ангажирани доказателства, установяващи настъпили промени в структурата или състава на изследвания материал вследствие на съхранението му.

Неоснователно се поддържа в жалбата, че митническата лаборатория не е разполагала с валидиран метод за установяване на текстуриране и че използваната Работна аналитична процедура № 66 не е годна да установи, че продуктът представлява шортънинг.

В тази връзка следва да се посочи, че митническата лабораторна експертиза не се основава единствено на измерване на твърдостта на продукта, а на комплексна експертна оценка на установените физични характеристики, структура, консистенция и поведение на продукта. От съдържанието на експертизата е видно, че заключението относно характера на продукта е формирано въз основа на съвкупност от установени показатели и тяхната интерпретация от специалисти в съответната област.

Съществено значение в случая има и постановеното решение на Съда на Европейския съюз по дело C-292/22, на което се позовава както административният орган, така и самият жалбоподател. От това решение не следва изводът, поддържан в жалбата, че митническата лаборатория не може да използва вътрешно разработени аналитични процедури. Напротив, Съдът приема, че митническите органи могат да използват собствени методи за анализ, стига те да позволяват установяването на характеристиките на продукта по начин, съответстващ на правилата на Комбинираната номенклатура. Националният съд следва да провери дали използваната методология е годна да доведе до направения извод. Административният орган е изпълнил доказателствената си тежест по чл. 170, ал. 1 АПК, като е установил чрез извършеното лабораторно изследване и събраните в административното производство доказателства релевантните за спора факти. Жалбоподателят не е ангажирал годни доказателства, които да разколебаят

направените експертни изводи или да обосноват различно тарифно класиране на процесната стока.

От мотивите на решението по дело C-292/22 следва, че за целите на тарифното класиране от съществено значение е не само химичният състав на продукта, но и обстоятелството дали същият е претърпял допълнителна обработка извън обичайното рафиниране. Съдът на Европейския съюз приема, че продукти от палмова мазнина, които са преминали през процес на текстуриране, попадат в обхвата на позиция 1517 от Комбинираната номенклатура, дори когато не е настъпила химична промяна в състава им. Този правен извод е приложим и към настоящия спор, доколкото според установените по делото характеристики процесната стока е претърпяла именно такава обработка.

Неоснователни са и доводите, основани на представените анализен сертификат и здравен сертификат. Представените от производителя документи удостоверяват произхода на продукта и определени негови качествени показатели, но не съдържат данни относно приложените технологични процеси след рафинирането, нито представляват доказателство за правилното тарифно класиране по Комбинираната номенклатура. Поради това същите не могат да опровергават констатациите, направени въз основа на извършеното лабораторно изследване.

Съдът споделя извода на административния орган, че процесната стока не попада в позиция 1511 от КН.

Съгласно текста на тази позиция в нея се класират „палмово масло и неговите фракции, дори рафинирани, но не химически променени“. От обяснителните бележки към Хармонизираната система следва, че в обхвата на тази позиция попадат масла, които са претърпели единствено обичайните процеси по рафиниране, включително избелване и дезодориране.

От друга страна, съгласно Обяснителните бележки към позиция 1517 в нея се включват хранителни препарати, получени от една единствена мазнина или масло, които са били обработени чрез емулгиране, разбиване, текстуриране или други сходни процеси. Изрично е посочено, че в тази позиция се включват и продуктите, известни като „shortenings“, получени чрез текстуриране на масла и мазнини.

В случая именно това е установено от митническата лабораторна експертиза – че продуктът представлява палмов шортънинг, получен чрез текстуриране на палмово масло. Следователно той попада в обхвата на позиция 1517, а не на позиция 1511.

Този извод съответства и на практиката на Съда на Европейския съюз по дело C-292/22, както и на формираната национална съдебна практика относно класирането на идентични продукти от палмова мазнина, претърпели обработка за модификация на кристалната структура.

След като правилно е определен код по КН/ТАРИК 1517 90 99 90, законосъобразно административният орган е определил и размера на възникналите публични задължения. Не се спори относно размера на митническата стойност на стоката, нито относно начина на изчисляване на дължимите вземания. При приложимата ставка на вносно мито от 16 % правилно е определено митническо задължение в размер на 6 859,24 лв., както и ДДС при внос в размер на 10 111,19 лв. След приспадане на вече заплатените суми правилно са определени за досъбиране мито в размер на 3 000,92 лв. и ДДС в размер на 600,18 лв.

Настоящият съдебен състав съобразява и трайно установената и непротиворечива

практика на Върховния административен съд по аналогични спорове, обективизирана в Решение № 2188/04.03.2025 г. по адм. дело № 567/2025 г. на ВАС I отделение, Решение № 2062/04.03.2025 г. по адм. дело № 11766/2024 г. на ВАС Осмо отделение, Решение № 829/04.02.2025 г. по адм. дело № 9573/2024 г. на ВАС I отделение, Решение № 730/30.01.2025 г. по адм. дело № 11026/2024 г. на ВАС I отделение, Решение № 8542/09.07.2024. по адм. дело № 3103/2024 г. на ВАС Осмо отделение, Решение № 8538/09.07.2024. по адм. дело № 3426/2024 г. на ВАС, I отделение, в които е прието, че палмови мазнини тип „shortening“, получени чрез текстуриране, следва да бъдат класирани в позиция 1517 от КН.

След извършената служебна проверка по чл. 168, ал. 1 АПК съдът не констатира наличие на отменителни основания по чл. 146 АПК. Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при спазване на административнопроизводствените правила, в съответствие с материалния закон и неговата цел. Поради това жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора и на основание чл. 143, ал. 3 АПК ответникът има право на разноски, включително за юрисконсултско възнаграждение, определено съгласно чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 150 евро.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София – град, III отделение, 44-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], срещу решение рег. № 32-240773/06.08.2025 г. на директора на Териториална дирекция Митница Б. в Агенция „Митници“ при Министерство на финансите.

ОСЪЖДА „МИЛКИ ГРУП БИО“ ЕАД, ЕИК –[ЕИК], да заплати на Агенция „Митници“ разноски по делото в размер на 150 евро /сто и петдесет евро/.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: